

Jan Campbell: Patrušev, Putin a Pandemie

- CZ24 News | 24. června 2020

RUSKO: Zatím co nám příroda posílá vodu, antibabišovci tvoří mediální vlny v naději, že smetou premiéra z rybářské pramice. Chtějí se jí zmocnit, aby mohli sami lovit v mělké, částečně zatopené kotlině, krmit se věčnými dluhy EU a ECB a odvlékat pozornost voličů od mnohem zásadnějších výzev, než je sám premiér. Ten, dokud se bude točit jako větrný kohout, přežije české a právně nezávazné euro-parlamentární vlnobití s pomocí svých loutkovodců.

Zatím co lze najít v médiích něco o, a z příspěvku prezidenta Putina nazvaného *75 let velkého vítězství: společná odpovědnost za historii a budoucnost*, nenašel jsem nic o důležitém interview v *Argumenty i fakty* z 10. června t.r. Nikolaje Platonoviče Patruševa (1951), generálního tajemníka Bezpečnostní rady Ruské federace. V interview, v době aktuálních sociálně - rasových nepokojů v USA se Patrušev mimo jiné věnuje vlnobití v RF. V ní se již celá desetiletí snaží ruské páté kolony a další vlnobití (mediální, umělecké průmyslově - finanční a úřednicko - ministerské) změnit režim s pomocí západních financí a instrumentů.

Zmiňuji se o ruském vnitřním vlnobití, protože:

- 1) Zesiluje v předdveří hlasování o změnách ústavy RF.
- 2) Vznikají další tzv. učební centra pro nezávislé novináře v bývalých republikách SSSR (částečně i s účastí českých vlnobití).
- 3) Někteří vůdci V4 a Pobaltí projevují symptomy různých patologií, včetně demence a krátkozrakosti.
- 4) Vnitropolitická situace v RF má a bude mít, nezávisle na tom, kdo bude na pramici v ČR přímý a nepřímý vliv na vnitřní a zahraniční politiku ČR.

Proto z interview Nikolaje Patruševa připomínám několik subjektivně vybraných témat. Po té se vrátím k příspěvku prezidenta s náznakem toho, co nenapsal v článku, co má ale zahraničně - politický význam v době post-pandemické.

1) V období let 2015 - 2019 obdržely NGO působící v RF politicky (ne hospodářsky nebo tzv. projektově aktivní) oficiálně ze zahraničí nejméně 4 miliardy rublů, tj. cca 55 milionů Euro. 2) Roste snaha znehodnotit ruské duchovní a morální hodnoty. 3) Potvrzuje se, že přirozená záměna ve vedení státních, privátních a NGO organizací mladou generací (27-30 let) je ukončena. Záměna vedení na střední úrovni (30-40 let) bude ukončena k roku 2026 a záměna vyššího a vysokého vedení (40-50 let) do roku 2036. Uvedené připomíná, že se nesmí ignorovat skutečnost umožňující uměle urychlit proces záměn na vysoké politické úrovni. Dokazují to nepodařené revoluce v Uzbekistánu (2005) a Bělorusku (2006), podařené v Gruzii a na Ukrajině a zatím nepodařená revoluce v předvolebním Bělorusku.

Ve všech případech intervence do vnitřních záležitostí státu se aplikuje dvojí tlak: na informačně - propagandistické a politicko - diplomatické úrovni. Když tlak nestačí ke změně režimu bez krveprolití, aplikuje se scénář, který používá národní, etnické a rasové rozdíly a nespokojenost. Vše je doprovázeno tvorbou nepřítelů v oficiálních dokumentech USA, NATO v poslední době i EU. Akcentuje se nedodržování mezinárodního práva, lidských práv, morálních norem států (RF, ČLR) a diskreditaci jejich politického vedení, včetně prezidentů Putina a Si. Oba, z převážně objektivních

důvodů, o kterých se dnes nebudu rozepisovat, zvládli pouze částečně zkrotit korupci (materiální a nemateriální) na míru dovolující ji kontrolovat tak, aby nepředstavovala ohrožení bezpečnosti státu. Nevládli ale vybudovat vlastní silnou mediální strukturu schopnou oponovat pěti hlavním informačním pramenům Západu a praktikovat národní diplomacii, která by umožnila přesvědčivě prezentovat srovnání hodnotových, kulturních a jiných civilizačních rozdílů. Příspěvek prezidenta Putina zveřejněný v NI kompenzuje nezvládnuté. Reakce MZV Velké Británie a Polska a ticho, například MZV ČR potvrzují aktualitu a pravdivost hlavních tézí příspěvku.

Jestliže Putin píše, že Je důležité sdělit potomkům připomínku, že vítězství nad nacismem získal především sovětský lid, že v tomto hrdinském boji zástupci všech republik Sovětského svazu stáli bok po boku, to Britové uvádějí jako první sebe, na druhém místě spojence USA a Francii a po té až SSSR. Vědomě manipulují a nepřiznávají, že Základní příčiny druhé světové války do značné míry pramení z rozhodnutí přijatých po první světové válce. Němci byli přímo tlačeni do nové války západními zeměmi – především Spojenými státy a Velkou Británií. Poláci neradi čtou, že Na rozdělení Československa se podílelo Polsko společně s Německem. Británie a Francie „odhodily na milost či nemilost“ tuto zemi, že Mnichovská dohoda sloužila jako spouštěč, po níž se velká válka v Evropě stala nevyhnutelnou, a že Hlavní věc, která předurčila druhou světovou válku, byl státní egoismus, zbabělost, shovívavost vůči agresorovi, který získával sílu, nepřipravenost politických elit na hledání kompromisu. Všechny přední země v té či oné míře nesou svůj podíl viny za její začátek.

Jestliže, cituji – Usnesení o důležitosti zachování historické paměti pro budoucnost Evropy, schválené Evropským parlamentem dne 19. září 2019, přímo obvinilo SSSR spolu s Německem z rozpoutání druhé světové války. To ukazuje na vědomou politiku destrukce poválečného světového řádu, tak včerejší usnesení EP týkající se střetu zájmů premiéra Babiše představuje vědomé vměšování se do vnitřních záležitostí ČR, do probíhajícího trestního šetření a ignoruje princip presumpce neviny. Tu by měl požívat premiér Babiš, nehledě na skutečnost, že není anděl a dobře ví, kdo mu stojí za zády a kde je anakonda.

Pro představitelnou budoucnost s hybridní válkou tvořenou prvky smart, soft a hard, zcela určitě platí Putinova slova: *Zapomenout na poučení z historie se nevyhnutelně změní v těžkou odplatu. Rusko bude hájit pravdu na základě zdokumentovaných historických skutečností, bude i nadále čestně a nestranně hovořit o událostech druhé světové války. Projevy historického revizionismu na Západě týkající se tématu druhé světové války a jeho výsledku jsou nebezpečné, protože cynicky narušují chápání zásad mírového rozvoje stanovených v roce 1945 na konferencích v Jaltě a San Franciscu. Z uvedeného vyplývá, že nás čeká těžká odplata, a je zcela jedno, zda jak ji budeme hodnotit.*

Putinem navrhnutý Summit pěti zemí – stálých členů Rady bezpečnosti OSN (Rusko, Čína, USA, Francie, Velká Británie) bude hrát důležitou roli při hledání společných odpovědí na moderní výzvy a hrozby a prokáže společný závazek duchu aliance, patří do kategorie odplaty, představuje výzvu a tudíž příležitost vzít do ruky rozum. V každém případě přijetí návrhu na summit nebo jeho odmítnutí bude mít následky, které jsem indikativně popsal v posledních příspěvcích a nedávném interview pro Parlamentní listy.

Titulek příspěvku – 75 let velkého vítězství: společná odpovědnost za historii a budoucnost představuje podle mé interpretace ohlášení ideového a politického vůdcovství RF na již probíhající post – Jaltské uspořádání světa. To přesto, že v textu o něm není přímo ani slova, že se válčí na různých frontách bez konce na horizontu v různých částech světa a častěji se objevují zmínky o nástupci Putina a o době post – Putinové. V této souvislosti neuškodí proto si připomenout, že každá válka končí dočasným mírem se změněnými pravidly hry, vztahy na globální, regionální a lokální úrovni a kardinálními nebo i kosmetickými politicko – hospodářskými změnami.

Z historického hlediska platí i dnes, že vítěz na bitevním poli není vždy vítězem ve válce, a že politickým vítězem je obvykle ten, kdo nebojoval, kdo organizuje mírový kongres a kdo formuluje jeho program a obsah. Stačí si připomenout *Berlínský kongres* (od 13.6 - 13.7.1878), podívat se na alegorickou mozaiku v Britském MZV věnovanou výsledkům 1. světové války nebo tři konference s účastí Stalina: 1943 v Teheránu, 1945 v únoru v Jaltě a červenci téhož roku v Postupimi. Ale i skutečnost, že Západ nemohl vojensky porazit SSSR a proto začal okamžitě vést studenou válku. Po jejím ukončení začal s informačně - propagandistickou a finanční, doprovázených vojenskými konflikty na periferii SSSR a RF. Někteří stratégové si i dnes myslí, že když nedošlo k vojenské porážce v první a druhé a došlo k Pyrrhovu vítězství ve studené válce, že dojde k porážce RF s pomocí hybridních forem války. Zapomínají přitom, že globální řád západního typu je možné implantovat pouze v poražených a Západem ovládaných nebo od něho jinak závislých státech a regionech.

Pandemie (strachu z koronaviru a metastází) dokazuje, že RF má rozvojeschopnou hospodářskou soběstačnost, plnou vojenskou obranyschopnost a omezená finanční suverenita RF je na cestě ke svému konci z objektivních důvodů, především kvůli změně paradigmatu. Ten umožňuje současná čtvrtá válka Západu proti Ruské federaci. Prvky této války obsahují kromě jiných snahu o přepis historie ze strany Západu. Tím i snahu o změnu post Jaltského uspořádání světa. Putinův příspěvek je jedním z kvalitních instrumentů RF ve válce o budoucí uspořádání světa. Proč?

1) Putin ví, podobně jako mnozí z nás, že zkušenost je učitelkou všech věcí. Zmínka o dopisu Winstona Churchilla z 27.9.1944 Stalinovi, o projevu Franklin Delano Roosevelta, 32. presidenta USA k národu z 28.4.1942 a v neposlední řadě nesouhlas Stalina s nabídkou Hitlera z listopadu 1940 přičlenit SSSR ke Třetí říši, fašistické Itálii a militaristickému Japonsku v příspěvku jsou jasnou výzvou moderním historikům a politikům. Výzvu představuje i faktologická zmínka o bitvě o Ržev. Ta probíhala od října 1941 (podle české Wikipedie od 8. ledna 1942) do 31. března 1943 s frontovou linií mezi 200 - 250 km a společně s druhou rževskou bitvou, zvanou operace Mars, se často označuje jako *Rževský mlýnek na maso*. Padlo v nich 1.154.698 lidí, z nich bylo 392 tisíc bojovníků a vojenských velitelů. Zmínka o bitvě o Ržev je výsostně symbolická. Má totiž přímé spojení s bitvou o Moskvu, Stalingrad a Kursk. V kontextu zmíněné bitvy, jejího spojení s dalšími a reakcí MZV Velké Británie a Polska na příspěvek je nezbytné si uvědomit, že během druhé světové války SSSR ztratil každého 7 občana, Velká Británie každého 127 a USA každého 320!

2) Levicové a neoliberální globalistické myšlenky ztrácejí přitažlivost na samotném Západě. Vedle možnosti občanské války v USA nevyklučují podobnou, včetně vnitroeurospýských konfliktů v některých členských státech EU. Proč? Protože vykoupit si blahobyt nevídaným zadlužováním států s pomocí EU nemající vlastní zdroje a s občany na cestě do bezpráví, jak se o to snaží EK se nepodaří.

3) Skutečnosti, že carské Rusko, SSSR a RF nikdy nevedly války s cílem rozšíření teritoria, nikdy se nesnažily o úplné zničení protivníka a v podstatě se chovaly korektně ve vztahu k uzavřeným smlouvám, že OSN má funkční problémy, Rada bezpečnosti není jednotná a pandemie vyžaduje spolupráci a jednotu, využil prezident Putin k návrhu nového uspořádání světa bez nespravedlivosti obsažených ve Versailleské smlouvě: *Summit pěti zemí - stálých členů Rady bezpečnosti OSN (Rusko, Čína, USA, Francie, Velká Británie) - bude hrát důležitou roli při hledání společných odpovědí na moderní výzvy a hrozby a prokáže společný závazek duchu aliance.*

Kromě toho v příspěvku existuje nevyřčené, nacházející se mezi řádky a slovy, které má často mnohem větší význam. To proto, že velcí politici nedělají nic náhodou, a jenom aby něco udělali. V daném případě je proto nutné se ptát, proč prezident napsal příspěvek, komu je určen, zveřejňující médium a doba zveřejnění. Pokusím se dát na otázky krátkou odpověď.

Zcela určitě to není proto, že by se u prezidenta Putina probudila láska k historii válek. Není to ani

láska k pravdě, ke které se hlásí česká kotlina od 30. března 1920 heslem *Pravda vítězí* na vlajce prezidenta i současné České republiky. Nebo láska mstít se oponentům, kterých se nahromadilo doma i v zahraničí více než dost za léta u moci a v Kremlu. Ve hře není ani zájem o propagandu vlastní osobnosti a politiky, kterou západní elity oficiálně nenávidí, neoficiálně zcela určitě respektují nebo dokonce mu závidí. Není to ani snaha dohnat kulaté 70. výročí ukončení *Velké vlastenecké války*, k jehož oslavám nic podobného prezident neudělal. Co bije do očí je skutečnost, že prezident se neobrátí k široké, ale ke specifické veřejnosti analytiků, intelektuálů a elit, to vše v jejich hnízdě. Odpověď tiskového mluvčí Peskova je jasná: *Orientovali jsme se na solidní vydání, které čtou solidní a vzdělaní lidé.*

Na druhé straně zvolená elektronická verze, ne papírová, dokazuje, že se jedná o příspěvek s perspektivní s výchovně - vzdělávací hodnotou určený mladší a mladé generaci. Nic nezmiňuje z elektronických médií, což nelze tvrdit o papírovém dokumentu. Přestože se jedná o příspěvek s výchovně - vzdělávací hodnotou, nelze hovořit o tom, že je určený pouze zmíněným generacím, které vyrostly a vyrůstají tak, jak vyrůstají: vně historických kontextů, faktů a realit. Příspěvek je nepřímo určen i vládnoucím elitám Evropy, slouhům USA a korumpujícím strukturám. To potvrzuje mlčení evropských elit (ke dni práce na příspěvku 19. června).

Americkým, francouzským, britským, polským a německým elitám Putin pročistil uši, aby lépe slyšeli to, co nechtějí slyšet:

- 1) Pravdu o roli Západu v přípravě války s největším počtem obětí, holokaustem a pokrytectvím.
- 2) Potvrzení pravdy vyslovené na bezpečnostní konferenci v Mnichově 2007 a během 13 let.
- 3) Pravdu o tom, kdo a s jakým cílem financoval německý meziválečný průmysl a kdo se choval a chová i dnes pokrytecky.

Jinými slovy a krátce: V řeči bojových umění příspěvek nepředstavuje jeden úder, ale celou sérii. Z ní se západní elity, včetně polských a pobaltských hned tak nezotaví. Ani v karanténě.

Protože každé napsané obsahuje také důležité nenapsané, nacházející se mezi řádky a slovy, krátce připomínám: 1) Byla to Velká Británie, kdo vedl polské elity proti SSSR kvůli rozšíření svého impéria o Bělorusko, Československo, Západní Ukrajinu, Pobaltí. Polsko muselo být oslabeno, vráceno do svých etnických hranic, aby nevzniklo pro Velkou Británii silné Německo - Polské společenství. 2) Putin zrušil spojení k naději, že se RF vrátí do role slouhy západních ideologických a duchovních hodnot 90 let minulého století. 3) V Ruské federaci se realizuje, nehledě na pandemii, sankce a Západem posílenou pátou kolnu a vlnu - tvůrce projekt státní suverenity a nacionalizace elit. 4) Putinův příspěvek představuje výzvu RF ve formě veřejného vyhlášení jejího odporu stávajícímu světovému řádu. Takovou veřejnou výzvu si doposud nedovolila ani hospodářsky silnější ČLR.

Putin indikuje, že při lámání chleba dojde na vojenskou sílu, motivaci vojáků a jednotu lidu. K němu se mohou přiřadit i nacionalizované hospodářské elity, budou-li chtít přežít a žít. Ty budou muset pochopit i roli Stalina, oddělení represí od pozice SSSR a války na život a na smrt, a naučit se nazpaměť svědectví premiérů Winstona Churchilla (1874 - 1965) a David Lloyd George (1863 - 1945). 5) Doba zveřejnění příspěvku se mi jeví ideální: Západ oslabuje, systémová krize nabírá na síle, státnost a suverenita států EU ztrácejí na síle.

Nehledě na uvedené, Putin jako sportovec nezabývá protivníka. V příspěvku nabízí možnost vzdát se a žít. Platí to pro Západ, včetně EU. Ve spojení v úvodu zmíněném interview Nikolaje Patruševa, v tomto příspěvku nepopsaném, rozlučkovém interview Dmitrije Medveděva s neoliberalismem v RF, Západ včetně EU a pátých kolon, všichni mají příležitost neztratit tvář, zůstat ve hře a chovat se

korektně v rámci dohod. Tentokrát ale tvrdých a ne pod kontrolou Západu. Dojde - li však, jak jsem psal v jednom z posledních příspěvků k odchodu (do 2030) USA a UK z OSN, vznikne nová instituce, v níž budou členy RF a ČLR a další státy spoluurčující budoucnost 21. století. Vlády členských států EU nesou velkou odpovědnost a mají povinnost před svými občany a měly by konat v jejich zájmu. To i proto, že Západ a EU již dnes neurčují pravidla hry a EU hrozí nebezpečí stát se plnohodnotnou kolonií páru Anglosasů: USA - UK. Kromě toho platí: po staru se žít nedá.

V novém uspořádání světa bude muset být více sociální, právní a rasové spravedlivosti, a moc kapitálu nad člověkem a jeho důstojností bude muset být poražena, jestliže má dojít k delší mírové pauze. Protože v přírodním archetypu člověka je obsažen prvek konfliktu, bez nového uspořádání mezinárodních vztahů se neobejdeme. RF s prezidentem Putinem i bez něho si s pravděpodobností hraničící s jistotou nenechá ujít příležitost vyhrát bez krveprolití válku po prohrané studené válce a neúspěchu tzv. demokratů - neoliberálů. Tomu nasvědčuje trend k radikální změně fungování soudů, protiextremistických zákonů, podpory ruských nevládních, sociálně orientovaných organizací a výběru elit po pandemii měnící typy hospodářství, řízení státu, úřednický aparát a také mezinárodní vztahy. Jak toho dosáhnout, když labuť se snaží letět vysoko, rak používá zpátečku a štiky to táhne do hloubky, nevím. Vím ale, že kapka proráží kámen nikoli silou, ale opakovaným kapáním. Abych věděl více ke dni vyúčtování a začátku nového, přečtu si mezitím v ruštině knihu na nereálné téma autora Alexeje Chaprova (1971) - *Smyčka anakondy*. Souhlasu netřeba.

Jan Campbell